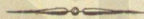


дарбы. Живѣй, возвратисе въ Итакій, утѣши Пенелопу, освободи ю отъ дерзостливыхъ и несмысленныхъ рачители. Очи твои да видать, и руцѣ твои да обятствуютъ умнаго Одиссеа: и онъ да найде въ тебѣ единаго сына подобна съ неговую мудрость. но въ благополучіе твое, докарайси на уменіе и за злощаснаго Нарбала, и не престай никога да ме любишь.

Кога соверши тыя словеса, азъ го мокрехъ со слазы мои, безъ да можа да му отговора: дълбокія въздыханія ми пресичаха слово, за това и молчехме пригърнати. Онъ послѣ ми спутешествова даже до корабля, и остана на краеморіе; и кога поиде корабль, не преставахме да се гледаме съ полны очи со слезы, додѣ вече не се видѣхме.

Конецъ Трешья Книги.



КНИГА ЧЕТВЕРТА.

СОДЕРЖАНІЕ.

Калипсо опира Темемаха отъ сказаніе історіи за да се по упокои. Менторъ го порицава тайно понеже се обѣща да каже Богини свон случай, и совѣтува го да ги соверши като ги е почель. Телемахъ повѣствува че *) во время кораблоплаванія отъ Тиръ до островъ Кипрскій, бѣше видѣлъ на сонъ Вешеру и нейнос отроча

*) Това че или чи произносисе на мѣсто *оди*, Гречески, яко, Славянски, и на мѣсто зацо кое се произноси по всячку ВОСТОЧНУ Волгарію.